

інших програм і проєктів фінансової підтримки ЄС, доступних для України. Учасники консорціуму відповідають на запити європейських учасників EEN, здійснюють вибірково оцінку проєктів комерційних і технологічних профілів, що розміщуються учасниками в системі EEN, а також навчають користуванню усіма можливостями системи. Вони надають підтримку потенційним учасникам у пошуку партнерів у ЄС для участі у проєктах (чимало проєктів COSME передбачають формування міжнародного консорціуму учасників, як правило, це не менше чотирьох організацій із не менш як трьох різних країн). Це лише перший успішний досвід створення консорціуму в Україні. Відповідно до правил ЄС на території України може бути створено ще 5–6 додаткових консорціумів у межах EEN. Реєстрація нового консорціуму можлива під час відповідного конкурсу, оголошеного ЄС. Інформацію про це можна отримати у щорічній робочій програмі COSME.

Ключовою проблемою діяльності консорціуму є його централізація, адже 6 учасників із 7 розташовані у м. Києві та не мають регіональних представництв. Для реалізації загальнодержавних завдань, які висуває перед собою консорціум, створення регіональних представництв є необхідним.

Отже, важливою для сучасного періоду є *перспектива співпраці України та ЄС у сфері трансферу технологій*, яка передбачає підтримку стартап-проєктів, які користуються інноваційною інфраструктурою ЗВО.

Література:

1. Синицына К. С., Рупосов В. Л. (2012). Анализ деятельности бизнес-инкубаторов при вузах Сибирского федерального округа и модель повышения эффективности их деятельности. Вестник ИрГТУ. № 12(71). 266.
2. Розгон О. В. (2020). Регіональні аспекти розвитку студентського бізнес-інкубатора, створеного на базі дослідницького університету. Регіональні інноваційні ініціативи: завдання та шляхи вирішення: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (05.06. 2020 р., м. Харків). Харків: НДІ ПЗІР НАПрН України. С. 127.
3. Совершенна І.О. (2017). Методичні підходи до оцінювання ефективності трансферу технологій в Україні. Ефективна економіка. 5. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5598>.

СТАРТАП-ПРОЄКТУВАННЯ ЯК ВИД ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Хворост Артем Андрійович
студент 2 курсу спеціальності підприємництво,
торгівля та біржова діяльність
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка

Найважливішими характеристиками конкурентоспро-можності підприємств є виробництво і просування на ринок нових технологій і наукомісткої продукції. У зв'язку з цим, на нашу думку, особливу увагу слід приділяти такому виду підприємницької діяльності, як стартап-проєкти.

Під стартапами розуміють «... тільки що створену компанію, не завжди навіть що є юридичним особою, що знаходиться на стадії розвитку і буде свій бізнес або на основі нових інноваційних ідей, або на основі щойно з'явилися технологій »[1]. До характерних особливостей стартапу можна віднести брак фінансів і нетривке становище організації на

ринку. Через те, що стартапи найчастіше створюються студентами, такі компанії часто називають «гаражними» [2]. Можна сказати, що найбільш сучасне значення і поняття стартапу це більшою мірою проєкт, якому властивий ризик.

Однією з особливостей стартап-проєкту є те, що період його існування досить обмежений.

Зазвичай у розвитку інноваційного підприємства, починається зі стартап-проєктування, виділяють подальші стадії, такі як стартап-стадію, стадію зростання, стадію розширення і стадію «виходу». Остання передбачає вихід засновників або венчурних інвесторів з проєкту через процедуру первинного публічного розміщення акцій на біржовому майданчику або через продаж компанії чи частки в ній стратегічному інвесторові.

Щоб стартап-проєктування було успішним, йому потрібно бути досить новим і оригінальним, а це є ознакою того, що проєкт є інноваційним.

Основними складовими успіху є: по-перше, ретельне опрацювання концепції нового товару, по-друге, дослідження потреби в ньому і, по-третє, - це продумана технологія.

Стартап можна розглядати з теоретичної та практичної точки зору. З точки зору теорії, термін «стартап» є результатом зіткнення теорії життєвого циклу організації з теорією інновацій. У практичному підході - це проєкт підприємства, що випускає інноваційний продукт, часто в сфері високих технологій. Проєкт вимагає великих вкладень і є високо ризикованим з точки зору інвесторів.

Однією з причин створення, розвитку та подальшого існування стартапів можна назвати той факт, що великі компанії успішно використовують продукти, які вже у них є, і практично не розробляють нових. Таким чином, з'являються стартапи, які, внаслідок новизни своїх ідей, складають конкуренцію великим корпораціям

Література:

1. Hoang N. (2015). A Guide for startups Bachelor's Thesis [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/101255/Hoang_NgaQuynh.pdf?sequence
2. Мрихіна О.Б. Перспективи стартап-компаній у контексті конкурентоспроможного розвитку українського ринку високих технологій / О. Б. Мрихіна, А.Р. Стояновський, Т.І. Міркунова // Актуальні проблеми економіки. — 2015. — № 9 (171). — С. 215—225.

Примітка: науковий керівний – Гіржева О.М., к.е.н., доцент кафедри підприємництва, торгівлі та біржова діяльність.

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В СИСТЕМІ АГРАРНОГО БІЗНЕСУ

Завгородня Ірина Віталіївна

бакалавр кафедри підприємництва, торгівлі та біржової діяльності

*Харківського національного технічного університету
сільського господарства імені Петра Василенка
irinazavgouodnaa5@icloud.com*

Основною причиною гальмування переходу до інноваційного типу розвитку аграрного сектору економіки України є відсутність у вітчизняних підприємств чітко вираженого спрямування розвитку на основі інновацій.